

Vec C-620/19

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

20. august 2019

Vnútroštátny súd:

Bundesverwaltungsgericht

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

4. júl 2019

Navrhovateľ v konaní o opravnom prostriedku „Revision“, odvolateľ a žalovaný:

Land Nordrhein-Westfalen

Odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revision“, odporca v odvolacom konaní a žalobca:

D.-H. T. konajúci ako konkurzný správca majetku J & S Service UG (s obmedzeným ručením)

Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd, Nemecko)

ROZHODNUTIE

[*omissis*]

V správnom spore medzi

pánom D.-H. T. konajúcim ako konkurzným správcom
majetku J & S Service UG (s obmedzeným ručením),
[*omissis*] Euskirchen,

žalobca, odporca v odvolacom konaní
a odporca v konaní o opravnom prostriedku „Revision“,

[*omissis*]

proti

Spolkovej krajine Severné Porýnie-Vestfálsko,
[*omissis*]

žalovanému, odvolateľovi
a navrhovateľovi v konaní o opravnom prostriedku „Revision“,

[*omissis*]

Vedľajší účastník konania:
Der Vertreter des Bundesinteresses
beim Bundesverwaltungsgericht,
[*omissis*] Berlín,

7. senát Bundesverwaltungsgericht (Spolkový správny súd)
[*omissis*]

4. júla 2019 rozhodol:

Konanie sa prerušuje.

Súdny dvor Európskej únie je požiadaný o objasnenie nasledujúcich otázok týkajúcich sa výkladu nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 2016, s.1) v prejudiciálnom konaní podľa článku 267 ZFEÚ:

1. Služi článok 23 ods. 1 písm. j) nariadenia (EÚ) 2016/679 aj na ochranu záujmov finančných orgánov?
2. V prípade kladnej odpovede, zahŕňa formulácia „vymáhanie občianskoprávných nárokov“ aj obranu finančného orgánu voči občianskoprávnym nárokom, ktoré musia už byť uplatňované?
3. Umožňuje úprava v článku 23 ods. 1 písm. e) nariadenia (EÚ) 2016/679 na ochranu dôležitého finančného záujmu členského štátu v daňovej oblasti obmedzenie práva na prístup k osobným údajom podľa článku 15 nariadenia (EÚ) 2016/679 s cieľom namietať proti občianskoprávnym nárokom proti vyhláseniu konkurzu, ktoré existujú voči finančnému orgánu?

O d ô v o d n e n i e :

I

- 1 Žalobca je konkurzným správcom. Na preskúmanie konkurzných nárokov žiada od príslušného finančného orgánu daňové údaje o konkurznej dlžníčke, Unternehmergeellschaft [druh spoločnosti s ručením obmedzeným].
- 2 Jeho žiadosť o poskytnutie informácií týkajúcich sa hrozby vydania exekučných opatrení a udelenia poverenia na vymáhanie pohľadávok, získaných platieb, dátumu nadobudnutia vedomosti o platobnej schopnosti dlžníčky, ako aj preposlania výpisov zo sporiaceho účtu všetkých tam uvedených druhov daní za požadované obdobia marec 2014 až jún 2015, ktorá bola podaná s odvolaním sa na Informationsfreiheitsgesetz des Landes Nordrhein-Westfalen (zákon o slobodnom prístupe k informáciám Spolkovej krajiny Severné Porýnie-Vestfálsko), finančný orgán zamietol.
- 3 Žalobe podanej proti tomu Verwaltungsgericht (Správny súd, Nemecko) v zásade vyhovel. Odvolanie žalovanej spolkovej krajiny Oberverwaltungsgericht (Vyšší správny súd, Nemecko) zamietol: právo na informácie nie je potlačené predpismi v oblasti daňového procesného práva, ani mu neodporujú dôvody vylúčenia. Hoci požadované informácie z hmotného hľadiska podliehajú ochrane daňového tajomstva, voči konkurznému správcovi vyžadujú rovnako málo dôvernosti ako voči dotknutej osobe, o ktorej daňové vzťahy ide. Právomoc disponovať daňovými informáciami prešla začatím konkurzného konania na konkurzného správcu. Tento prechod sa vzťahuje aj na obchodné tajomstvo a daňové informácie, pokiaľ je to nevyhnutné pre riadne spravovanie konkurznej podstaty a priebeh konkurzného konania. Konkurzný správca môže od konkurzného dlžníka požadovať informácie o všetkých vzťahoch týkajúcich sa konania. Povinnosť spolupráce konkurzného dlžníka zahŕňa aj povinnosť oslobodiť finančný orgán od daňového tajomstva; jeho záujem na zachovaní tajomstva musí v tejto súvislosti ustúpiť do pozadia.

- 4 Opravným prostriedkom „Revision“, ktorý odvolací súd z dôvodu zásadného významu veci pripustil, žalobca ďalej presadzuje zamietnutie žaloby.

II

- 5 Konanie sa prerušuje a vyžaduje sa prejudiciálne rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie o otázkach formulovaných vo výroku uznesenia (článok 267 ZFEÚ).

- 6 1. Relevantné predpisy práva Únie sa nachádzajú v článku 1 ods. 1, článku 4 bode 1, článkoch 15 a 23 ods. 1 písm. e), i) a j) nariadenia (EÚ) 2016/679.

- 7 2. Príslušné ustanovenia vnútroštátneho práva boli do Abgabenordnung (AO, Daňový poriadok) počas konania o opravnom prostriedku „Revision“ doplnené zákonom zo 17. júla 2017 [omissis] a sú účinné od 25. mája 2018. Znejú takto:

- 8 § 2a Pôsobnosť predpisov o spracovávaní osobných údajov

„(3) Ustanovenia tohto zákona a daňových zákonov o spracovávaní osobných údajov sa neuplatnia, pokiaľ právo Európskej únie, najmä nariadenie (EÚ) 2016/679... platí v príslušnom platnom znení priamo alebo podľa odseku 5“.

„(5) Pokiaľ nie je uvedené inak, platia ustanovenia nariadenia (EÚ) 2016/679, tohto zákona a daňových zákonov o spracovávaní osobných údajov fyzických osôb primerane pre informácie, ktoré sa týkajú identifikovaných alebo identifikovateľných

1. zosnulých fyzických osôb alebo

2. spoločností, združení osôb s právnou subjektivitou alebo bez právnej subjektivity alebo majetku.“

- 9 § 32e Vzťah k iným právam na prístup k informáciám

„Pokiaľ dotknutá osoba alebo tretia osoba podľa Informationsfreiheitsgesetz (zákon o slobodnom prístupe k informáciám) z 5. septembra 2005 (BGBl. I s. 2722) v príslušnom platnom znení alebo podľa príslušných zákonov spolkových krajín má voči finančnému orgánu právo na prístup k informáciám, platia primerane články 12 až 15 nariadenia (EÚ) 2016/679 v spojení s § 32a až 32d. Ďalšie právo na informácie o daňových údajoch je v tejto súvislosti vylúčené. § 30 ods. 4 bod 2 sa v tomto prípade neuplatní.“

- 10 § 32b Povinnosť finančného orgánu poskytnúť informácie, ak osobné údaje neboli získané od dotknutej osoby

„(1) Povinnosť finančného orgánu poskytnúť informácie o dotknutej osobe podľa článku 14, ods. 1, 2 a 4 nariadenia (EÚ) 2016/679 dodatočne k výnimkám uvedeným v článku 14 ods. 5 nariadenia (EÚ) 2016/679 a § 31c ods. 2 neexistuje,

1. pokiaľ by poskytnutie informácií

a) ohrozilo riadne plnenie úloh patriacich do pôsobnosti finančných orgánov alebo iných verejných inštitúcií v zmysle článku 23 ods. 1 písm. d) až h) nariadenia 2016/679 alebo

b) ...

a preto musí záujem dotknutej osoby na poskytnutí informácií ustúpiť do pozadia. § 32a ods. 2 platí primerane.“

11 § 32c Právo dotknutej osoby na prístup k údajom

„(1) Právo dotknutej osoby na prístup k údajom voči finančnému orgánu podľa článku 15 nariadenia (EÚ) 2016/679 neexistuje, pokiaľ

1. dotknutá osoba sa nemá informovať podľa § 32 ods. 1 alebo 2,

2. poskytnutie informácií by finančný orgán obmedzovalo pri preukazovaní, uplatňovaní alebo obhajovaní občianskoprávných nárokov alebo obhajovaní občianskoprávných nárokov preukazovaných voči nemu v zmysle článku 23 ods. 1 písm. j) nariadenia (EÚ) 2016/679; povinnosť finančného orgánu poskytnúť údaje podľa občianskeho práva zostáva nedotknutá,

...“.

III

12 Prejudiciálne otázky sú relevantné pre rozhodnutie. Od ich zodpovedania závisí úspech opravného prostriedku „Revision“, ktorý podal žalovaný. Vyžadujú objasnenie Súdny dvorom, keďže nie sú objasnené judikatúrou, ani odpovede nie sú zjavné. Pre návrh na začatie prejudiciálneho konania a jednotlivé prejudiciálne otázky sú významné nasledujúce odôvodnenia:

13 Nariadenie (EÚ) 2016/679 sa priamo neuplatní na skutkový stav, ktorý je základom tohto sporu; nejde ani o osobné (daňové) informácie fyzickej osoby v zmysle článku 1 ods. 1, článku 4 bodu 1 nariadenia (EÚ) 2016/679, ani o právo dotknutej osoby na prístup k údajom súvisiace s ochranou osobných údajov podľa článku 15 nariadenia (EÚ) 2016/679. Postavenie dotknutej osoby z hľadiska ochrany osobných údajov je osobné právo, ktoré nie je súčasťou konkurznej podstaty a preto nie je zahrnuté prechodom práva spravovať a disponovať na konkurzného správcu podľa § 80 ods. 1 Insolvenzordnung (InsO, Konkurzný poriadok). K tomu, aby Súdny dvor zabezpečil jednotný výklad práva Únie, však niekoľkokrát vyhlásil, že má právomoc rozhodovať o návrhoch na začatie prejudiciálneho konania týkajúcich sa ustanovení práva Únie v situáciách, v ktorých sa skutkový stav vecí samej nachádzal mimo rozsahu pôsobnosti tohto práva, avšak v ktorých sa tieto ustanovenia práva Únie stali priamo a bezpodmienečne uplatniteľné z dôvodu odkazu uvedeného na ich obsah vo

vnútroštátnom práve (pozri Súdny dvor Európskej únie, rozsudky zo 16. marca 2006 – C-3/04 [ECLI:EU:C:2006:176], Poseidon Catering BV – bod 14 a nasl. a z 18. októbra 2012 – C-583/10 [ECLI:EU:C:2012:638], Nolan – bod 45 a nasl.).

- 14 Tieto podmienky sú v tomto prípade splnené. Zákonodarca doplneniami v Abgabenordnung – ako to vyplýva najmä z § 2a ods. 3 a 5 AO – priamou pôsobnosťou nariadenia (EÚ) 2016/679 nad rámec všeobecnej zásady v Abgabenordnung sleduje cieľ určiť primerané jednotné procesnoprávne pravidlá – ktoré spravidla predstavujú zároveň pravidlá na spracovávanie osobných údajov – pre všetky osoby dotknuté daňovým a daňovým správnym právom bez ohľadu na ich právnu formu [*omissis*]. Nič nenasvedčuje tomu, že tento cieľ úpravy sa obmedzuje na dane určené právom Únie. Spracovávanie osobných údajov rozlišujúce medzi daňovými dlžníkmi a druhmi daní by sa navyše – ako to objasnili zástupcovia Bundesministerium der Finanzen (Spolkové ministerstvo financií) zodpovední za novelizáciu Abgabenordnung na ústnom pojednávaní – nedalo ani technicky realizovať.
- 15 Vnútroštátny zákonodarca v zásade zároveň chcel existujúce právo na prístup k informáciám podľa spolkových a krajinských zákonov o slobodnom prístupe k informáciám podriaďiť tomuto jednotnému daňovému procesnému právu a tak vytlačiť zákony o slobodnom prístupe k informáciám pre údaje v daňovej oblasti [*omissis*]. Tomuto účelu slúži § 32e AO. Výklad tohto predpisu ako odkazu na právny dôvod je vylúčený. Následkom by bola okolnosť, že v ňom nariadené primerané uplatnenie článkov 12 až 15 nariadenia (EÚ) 2016/679 v spojení s § 32a až 32d AO na právo tretej osoby na informácie by pre nedostatok postavenia dotknutej osoby vždy viedlo k vylúčeniu práva a následne by stratilo potrebný účinok. Takéto chápanie ustanovenia nie je vzhľadom na znenie § 32e prvej vety AO pravdepodobné. Podľa vysvetlení zástupcov Spolkového ministerstva financií na ústnom pojednávaní to nezodpovedá ani úmyslu úpravy vyjadrenej v § 32e druhej a tretej vete AO, aby sa právo na informácie – v rozsahu, v akom sú upravené v spolkových a krajinských zákonoch o slobodnom prístupe k informáciám – obmedzili v zmysle hornej hranice na množstvo, ktoré vyplýva z Abgabenordnung.
- 16 Za týchto okolností neprichádza do úvahy „rozštiepený“ výklad novej úpravy v Abgabenordnung pre skutkové okolnosti spadajúce do práva Únie na jednej strane a skutkové okolnosti nespadajúce do práva Únie na strane druhej.
- 17 O prvej otázke:

Od odpovede na túto otázku závisí, či finančný orgán vôbec smie odoprieť prístup k daňovým údajom pri odvolaní sa na článok 23 ods. 1 písm. j) nariadenia (EÚ) 2016/679. Vnútroštátny zákonodarca podľa jednoznačného znenia § 32c ods. 1 bodu 2 AO, ktorý sa na základe odôvodnenia zákona [*omissis*] opiera o článok 23 ods. 1 písm. j) nariadenia (EÚ) 2016/679 a na tento predpis sa navyše výslovne odvoláva, z toho očividne vychádzal. V príslušných odborných kruhoch sa naopak čiastočne zastáva názor, podľa ktorého sú splnomocňujúce ustanovenia v článku

23 ods. 1 písm. i) a j) nariadenia (EÚ) 2016/679 príslušné len pre subjekty súkromného práva; písm. j) má v tejto súvislosti len objasňujúcu funkciu voči písm. i), ktoré je širšie formulované na ochranu práva a slobôd iných súkromných osôb [omissis]. V prospech tohto názoru hovorí okolnosť, že ochrana dôležitejších verejných záujmov je predmetom splnomocňujúcich ustanovení v článku 23 ods. 1 písm. a) až h) nariadenia (EÚ) 2016/679. Dôležité finančné záujmy štátu v rozpočtovej a daňovej oblasti môžu byť chránené na základe článku 23 ods. 1 písm. e) nariadenia (EÚ) 2016/679.

18 O druhej otázke

Pokiaľ sa finančné orgány môžu v zásade odvolať na článok 23 ods. 1 písm. j) nariadenia (EÚ) 2016/679, je potrebné objasniť, či formulácia „vymáhanie občianskoprávných nárokov“ zahŕňa aj obranu proti občianskoprávnym nárokom. Ako sa dá jednoznačne odvodiť zo znenia, tak aj z odôvodnenia § 32c ods. 1 bodu 2 AO [omissis], podľa odhadu vnútroštátneho zákonodarcu ide o taký prípad. Výslovná zmienka článku 23 ods. 1 písm. j) nariadenia (EÚ) 2016/679 v § 32c ods. 1 bode 2 AO podľa tvrdení zástupcov Spolkového ministerstva financií na ústnom pojednávaní so zreteľom na súlad práva Únie, o ktorý sa usiluje, pritom slúži na objasnenie toho, že ide len o obhajovanie občianskoprávných nárokov v zmysle tejto úpravy.

- 19 § 32c ods. 1 bod 2 AO by mal zabezpečiť, aby finančné orgány v zmysle rovnakého a zákonného zdaňovania a zabezpečenia daňových príjmov pri občianskoprávných pohľadávkach nemali lepšie, ale ani horšie postavenie ako iní dlžníci alebo veritelia; povinnosť poskytnúť informácie by sa preto mala riadiť len podľa občianskeho práva [omissis]. Predpis sa zameriava na opravu judikatúry správnych súdov, ktorá je „priaznivá pre konkurzných správcov“ a týka sa žiadostí o prístup k informáciám podľa spolkových a krajinských zákonov o slobodnom prístupe k informáciám [omissis]. Podľa nej sa oprávnenie konkurzného správcu spravovať a disponovať podľa § 80 ods. 1 InsO vzťahuje aj na informácie zahŕňajúce daňové tajomstvo, ktoré by mali slúžiť na preskúmanie nárokov proti vyhláseniu konkurzu podľa § 129 a nasl. InsO voči finančnému orgánu [omissis]. Následkom tejto judikatúry mohli konkurzní správcovia od finančných orgánov požadovať prístup k daňovým údajom, ktorými sa spravidla len dostali do situácie, v ktorej preskúmali nároky proti vyhláseniu konkurzu voči finančným orgánom. Voči iným veriteľom konkurzného dlžníka je konkurzný správca obmedzený na právo na občianskoprávne informácie, ktoré § 32c ods. 1 bod 2 AO necháva výslovne nedotknuté. Právo na občianskoprávne informácie však podľa stálej judikatúry Bundesgerichtshof (Spolkový súdny dvor) závisí od toho, že nárok proti vyhláseniu konkurzu v zásade existuje a ide už len o bližšie určenie druhu a rozsahu nároku. Pokiaľ neexistuje povinnosť vrátenia, konkurzný správca sa preto v súvislosti so všetkými požadovanými informáciami musí obrátiť na konkurzného dlžníka [omissis]. Od iných veriteľov môže teda konkurzný správca požadovať informácie až v podstatne neskoršom štádiu konania; § 32c ods. 1 bod 2 AO by v budúcnosti mal vylúčiť tým spôsobené horšie postavenie finančných orgánov.

- 20 Objasnenie si vyžaduje to, či je tento cieľ pokrytý článkom 23 ods. 1 písm. j) nariadenia (EÚ) 2016/679. Predpis oprávňuje vnútroštátneho zákonodarcu – za určitých podmienok – vydať obmedzujúce pravidlá na zabezpečenie vymáhania občianskoprávných nárokov. Podľa bežného chápania sa pojem „vymáhanie“ týka sféry vlastníka nárokov (veriteľ'a) a v prvom rade sa používa ako synonymum pre vymáhanie alebo výkon v zásade už existujúceho nároku; rovnaké by mohlo platiť napríklad pre pojem „the enforcement“ v anglickom alebo „l'exécution“ vo francúzskom znení nariadenia (EÚ) 2016/679. Obrana proti občianskoprávnym nárokom sa nedá bez ďalšieho subsumovať pod pojem „vymáhanie“. To platí o to viac, keď normotvorca Únie v článku 9 ods. 1 písm. f), v článku 17 ods. 3 písm. e), v článku 18 ods. 1 písm. c) a ods. 2, v článku 21 ods. 1 druhej vete a v článku 49 ods. 1 písm. e) nariadenia (EÚ) 2016/679 rozlišuje medzi pojmi „preukazovanie“, „uplatňovanie“ alebo „obhajovanie“ (právných nárokov). Pri tom je nejasné, či obhajovanie právnych nárokov zahŕňa aj obranu proti takýmto nárokom [*omissis*].
- 21 Pokiaľ formulácia „vymáhanie občianskoprávných nárokov“ zahŕňa obhajovanie finančných záujmov voči takýmto nárokom, vzniká ďalšia otázka, či nároky (tu konkurzné nároky) sa voči dlžníkovi už museli preukázať, alebo či postačuje, že sa vyžadujú informácie, aby sa takéto nároky preskúmali. Jazykovo nepodarené znenie § 32c ods. 1 bodu 2 AO zohľadňuje obhajovanie finančného orgánu „voči ním uplatňovaným občianskoprávnym nárokom ...“. Ak „preukazovať“ chápeme ako synonymum pre „žiadať“, „tvrdiť“, „nahlásiť“, „domáhať sa“ alebo „vymáhať“, formulácia „preukazovať“ implikuje okolnosť, že vlastníka nároku (veriteľ'a) sa v súvislosti s nárokom voči povinnej osobe (dlžníkovi) vymedzil, teda tento nárok je v zásade už konkretizovaný. Proti tomu by samotná – pomocou požadovaných daňových údajov preskúmateľná – možnosť, že existujú konkurzné nároky voči finančnému orgánu, nemusela postačovať. Ak by bolo právo na informácie vylúčené až po preukázaní konkurzného nároku, predpis by tak nemal veľký význam, keďže konkurzný správca by požadované údaje získal už predtým. Senát preto § 32c ods. 1 bod 2 AO chápe podľa jeho jednoznačného zmyslu a účelu v tom zmysle, že formulácia „preukázané“ zahŕňa aj „ešte preukázateľné“, respektíve „možné“ nároky. Je teda sporné a objasnenie si vyžaduje to, či takéto chápanie článku 23 ods. 1 písm. j) nariadenia (EÚ) 2016/679 je ešte kryté.
- 22 O tretej otázke:
- Objasnenie si nakoniec vyžaduje to, či vnútroštátna úprava, podľa ktorej sa právo na informácie podľa článku 15 nariadenia (EÚ) 2016/679 obmedzí na ochranu možných konkurzných nárokov voči finančnému orgánu, sa môže oprieť o článok 23 ods. 1 písm. e) nariadenia (EÚ) 2016/679.
- 23 Podľa predstavy vnútroštátneho zákonodarcu spočíva cieľ úpravy v § 32c ods. 1 bode 2 AO, aby finančné orgány pri občianskoprávných pohľadávkach neboli ani v lepšom, ani horšom postavení ako iní veritelia a dlžníci, aj v záujme rovnakého a zákonného zdanenia a zaistenia daňových príjmov; tieto oba ciele predstavujú dôležité ciele všeobecného verejného záujmu v rozpočtovej a daňovej oblasti

v zmysle článku 23 ods. 1 písm. e) nariadenia (EÚ) 2016/679 [omissis]. Senát vzhľadom na znenie § 32c ods. 1 bodu 2 AO a odôvodnenia zákona síce vychádza z toho, že zákonodarca chcel primárne využiť splnomocňujúce ustanovenie v článku 23 ods. 1 písm. j) nariadenia (EÚ) 2016/679. Zo systematického hľadiska v prospech toho hovorí okolnosť, že sa na splnomocňujúce ustanovenia v článku 23 ods. 1 písm. d) až h) nariadenia (EÚ) 2016/679 odvoláva (len) v iných predpisoch, napríklad v § 32b ods. 1 bode 1 písm. a) AO, na ktorý odkazuje § 32c ods. 1 bod 1 AO. Bez ohľadu na to však nie je jednoznačne vylúčené, že § 32 ods. 1 bod 2 AO sa subsidiárne môže opierať o článok 23 ods. 1 písm. e) nariadenia (EÚ) 2016/679.

- 24 V danej veci však tento predpoklad naráža na pochybnosti. Požadované daňové informácie nie sú zaujímavé pre vecno-právne daňové nároky, ale v prvom rade pre konkurzné relevantné platobné toky ako prípadne napadnutelné právne úkony v zmysle § 129 ods. 1 InsO. Nárok konkurzného správcu smerujúci voči finančnému orgánu na zabezpečenie konkurzných napadnutých plnení preto nepatrí k nárokom z daňového vzťahu. Vrátenie do konkurznej podstaty vedie iba k neúčinnosti právneho konania znevýhodňujúceho veriteľa, avšak nie k neúčinnosti povinnosti, ktorá je jeho základom. Právny dôvod napadnutého plnenia – tu daňových nárokov – navyše zostáva vrátením do konkurznej podstaty nedotknutý. Žalovaný musí vrátiť plnenie, ktoré mu bolo poskytnuté konkurzným dlžníkom, ale ponechá si jeho skôr plnené, teraz opäť otvorené pohľadávky (§ 144 ods. 1 InsO), ktoré môže prihlásiť do zoznamu pohľadávok [omissis]. Požiadavka rovnakého zaobchádzania s finančnými orgánmi a inými veriteľmi sledovaná v § 32c ods. 1 bod 2 AO sa síce dotýka finančných záujmov štátu, keďže finančný orgán musí prípadne vrátiť vybrané dane a jeho pohľadávky musí prihlásiť do zoznamu pohľadávok. To, či záujem ochrániť sa pred týmto „vrátením plnení“ predstavuje chvályhodný „dôležitý cieľ“ v zmysle článku 23 ods. 1 písm. e) nariadenia (EÚ) 2016/679, je prinajmenšom sporné, predovšetkým sa nevnučuje priama súvislosť so zabezpečením rovnakého a zákonného zdaňovania a zaistenia daňových príjmov. Aj vnútroštátny zákonodarca mal – ako ukazuje ustanovenie § 32a ods. 2 AO zohľadnené v § 32b ods. 1 druhej vete AO – v tejto súvislosti na myslí iné prípady.

[omissis]